Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25967
Copyright: Admont, Benediktinerstift

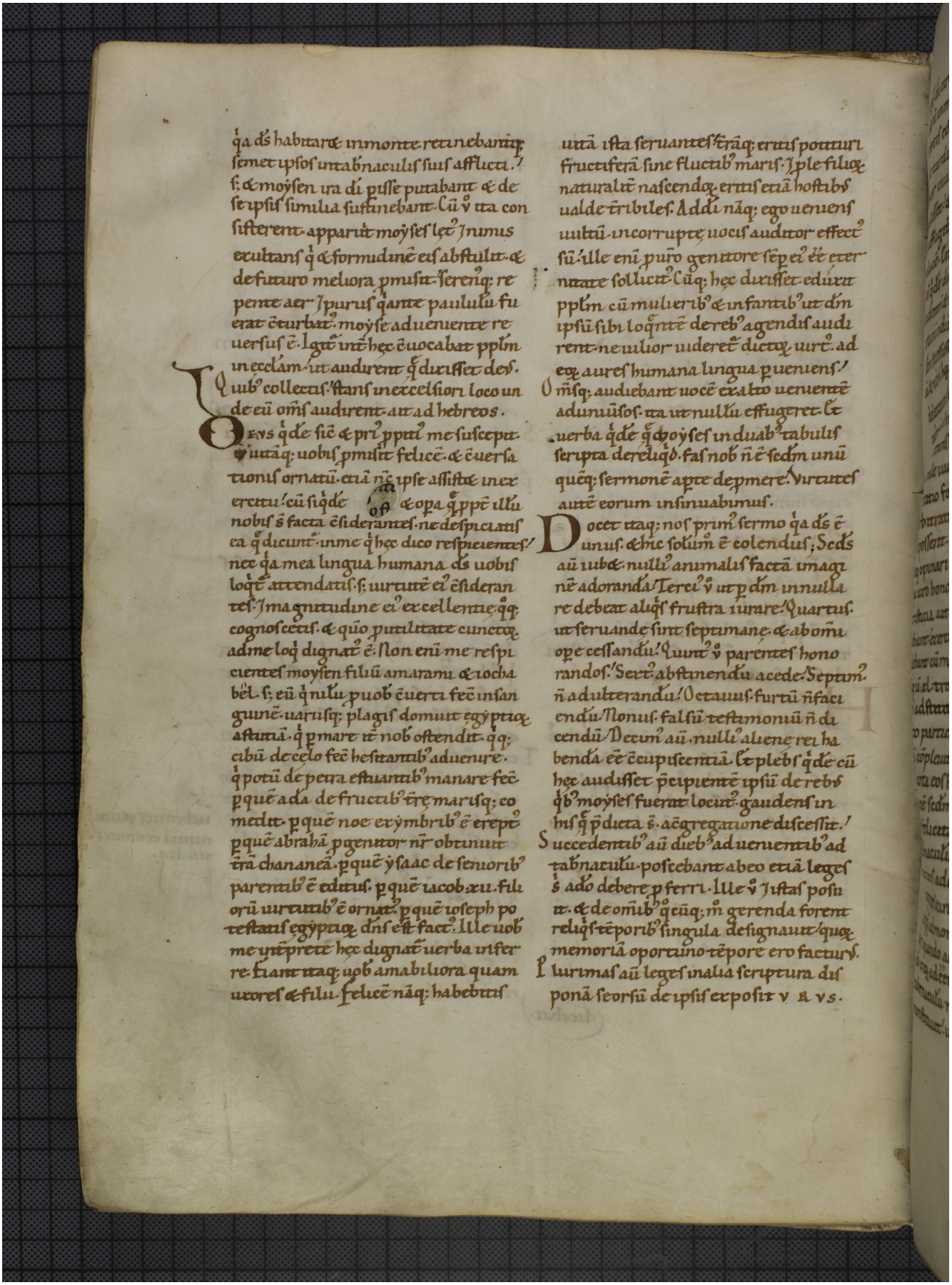

qa ds habitare in monte retinebantq
semet ipsos intra tabnaculis suis afflicti.
s. & moysen ira di pisse putabant & de
se ipsis similia sustinebant. Cū v ita con
sisterent apparuit moyses leto Jnimus
exultans q & formidine eis abstulit. &
de futuro meliora promisit. Serenq; re
pente aer Jpurus qanta paululu fu
erat conturbat. moyse aduenente re
uersus e. Lgtū inter hec conuocabat pplm
in eclam. ut audirent q dixisset deus.
Quib collectis stans in excelsiori loco un
de eū omis audirent. ait ad hebreos.
Deus qde sic & pri pptū me suscepit.
uitaq; uobis promisit felice. & conuersa
tionis ornatū. etiā nē ipse assistit in ex
ercitu. cū siqde & opa qppe illu
nobis s facta esiderantes. ne despiciatis
ea q dicunt. in me q hec dico respicientes.
nec qa mea lingua humana ds uobis
loqt attendatis. s. uirtute ei esideran
tes. Jmagnitudine ei excellentie qq
cognoscetis. & quo puritate cunctq
a me loq dignat e. Non enī me respi
cientes moysen filiū amarami & iocha
bel. s. eū q nulu puob euerti fec insan
guine. uarisq; plagis domuit egyptiq
asturā. q pmare it nob ostendit. qq;
cibū de celo fec hesitantib aduenire.
q potū de petra estuantib manare fec
pque ada de fructib erē marisq; co
medit. pque noe ex ymbrib e erepe
pque abrahā pgenitor nr obtinuit
terā chananeā. pque ysaac de senoribus
parentib e editus. pque iacob xii. filio
rū uirtutib e ornat. pque ioseph po
testatis egyptiq dns est fact. Ille uob
me intrepete hec dignat uerba inser
re. fiant itaq; uob amabiliora quam
uxores & filii. felice nāq; habebitis
uita ista seruantes. terāq; ertis potituri
fructiferā sine fluctib maris. Jple filiq
naturaliter nascendq; ertis etiā hostibus
ualde tribiles. Addi nāq; ego uenien
uultū incorrupte uocis auditor effect
sū. Ille enī puro genitore sep ei ee eter
nitate sollicit. Cūq; hec dixisset edicit
pplm cū mulieribus & infantib ut dm
ipsū sibi loqnte de reb agendis audi
rent. ne ulior uideret dictq; uirt. ad
eq aures humana lingua puenient.
Omisq; audiebant uocē erato uenientē
adunuisos. ita ut nullu effugeret. Et
uerba qde q moyses in duab tabulis
scripta dereliqd. fas nob ñ e sedm unū
quēq; sermonē apte depmere. Virtutes
autē eorum insinuabimus.
Docet itaq; nos prim sermo qa ds e
unus. & hic solum e colendus. Sed s
aū iube. nullu animalis factā imagi
nē adoranda. Terci v ut pdm in nulla
re debeat aliqs frustra iurare. Quartus.
ut seruande sint septimane. & ab omi
ope cessandu. Quint v parentes hono
randos. Sext abstinendu a cede. Septim
ñ adulterandu. Octauus. furtū ñ faci
endu. Nonus. falsū testimoniū ñ di
cendū. Decim aū. nulli aliene rei ha
benda ee concupiscentia. Et plebs qde cū
hec audisset percipiente ipsū de rebus
qb moyses fuerat locut gaudens in
his q pdicta s. a congregatione discessit.
Succedentib aū diebus ad uenientib ad
tabnaculu. postebant a eo etiā leges
s ado debere pferri. Ille v Justas posu
it. & de omib q eūq; m gerenda forent
reliqs reporib singula designauit. quē
memoriā oportuno tepore ero facturus.
Plurimas aū leges in alia scriptura dis
ponā seorsū de ipsis exposit v. R vs.